

به منظور رشد تجارت و اقتصاد هموطنان عزیز، عزیزی بانک افتخار دارد تا قروض متوسط خویش را با مبلغ 100000 - 500000 دالر امریکایی، پیشکش نماید. هموطنان عزیز میتوانند از مزایای قرضه مذکور با شرایط سهل مستفید شوند.

www.azizibank.af

1515

اطلاعات روز

۱۳۳۰ ■ شنبه ۲ دلو ۱۳۹۵ | سال ششم

1230 ■ SATURDAY | 21 JANUARY 2017 | YEAR 06

یادداشت روز

فراموشی افغانستان در مهم ترین مراسم تحلیف جهان

سرانجام پس از یک مبارزه طولانی و بی سابقه در تاریخ کمپاین های انتخاباتی و انتخابات امریکا، دونالد ترامپ به عنوان چهل و پنجمین رئیس جمهور امریکا مراسم تحلیف را انجام داد. مراسم تحلیف آقای ترامپ مانند کمپاین های درون حزبی، رقابت نهایی دو نامزد انتخابات و اعلام نتایج انتخابات، پر سر و صدا و پرمخاطب بود. اما اجرای مراسم تحلیف آقای ترامپ برای افغانستان شروع چندان خوبی نبود. بر خلاف پانزده سال گذشته که طولانی ترین جنگ تاریخ امریکا هنوز در افغانستان در قالب حضور ده هزار سرباز جریان دارد، مراسم تحلیف آقای ترامپ می تواند یک پیام روشن از افول جایگاه افغانستان در سیاست خارجی امریکا باشد. در حالی که انتظار می رفت با حضور ده هزار سرباز امریکایی و امضای توافق نامه امنیتی دوجانبه میان افغانستان و امریکا، مقامات حکومت وحدت ملی به عنوان متحد بیرون از ناتوی امریکا در مراسم تحلیف آقای ترامپ دعوت شود، خوش بینی های مقامات افغانستان با تلفون خداحافظی بارک اوباما چهل و چهارمین رئیس جمهور امریکا نقش بر آب شد و سخنگویان دولت این افول آشکار جایگاه افغانستان در سیاست خارجی امریکا را سعی کرد با حضور سفير افغانستان در مراسم تحلیف و گفت و گوی تلفونی ۲۰ دقیقه ای رئیس جمهور غنی و آقای ترامپ پس از مشخص شدن نتیجه انتخابات امریکا کم اهمیت جلوه دهد.

در حالی که مقامات حکومت وحدت ملی تلاش کردند همزمان با برگزاری انتخابات و روی کار آمدن...

ادامه در صفحه ۲

صفحه ۲

مرگ امید

گزارشی از خانواده ی یک سرباز

ساعت هشت و نیم صبح است و هوای کابل نیز به اندازه کافی سرد. فرد راهنما در وسط یکی از کوچه های تنگ دشت برچی، در ساحه ی غرب کابل، جلو یک حویلی ایستاد و در زد. مرد میان سالی در حویلی را به رویش گشود...

صفحه ۵

روابط پر فراز و نشیب افغانستان - امریکا در دوران ریاست جمهوری اوباما

دوران ریاست جمهوری بارک اوباما در امریکا روز گذشته رسماً پایان یافت و دونالد ترامپ جای او را در کاخ سفید احراز کرد. اوباما که میراث دار طولانی ترین جنگ تاریخ امریکا در افغانستان...

صفحه ۴

با افغان بیسیم میلیونر شوید!

1 جایزه بزرگ

1,000,000

افغانی

با مصرف نمودن کریدت بیشتر، چانس برنده شدن شما بیشتر میگردد! برنده گان جوایز فقط از طریق شماره 152 مطلع خواهند شد و افغان بیسیم هیچ وقت در بدل جایزه تقاضای پول و یا کریدت نمی کند.

راجستر سیمکارت حتمی است. مشتریانی این جوایز را بدست آورده میتوانند که سیمکارت به اسم خودشان ثبت باشد. این پیشکش الی 10 ثور 1396 ادامه دارد.

ادامه یادداشت روز

... یک رییس‌جمهور جدید در امریکا، روابط افغانستان و امریکا را گسترش دهند و فصل سرد در روابط دو کشور(افغانستان و امریکا) که پس از انتخابات ۲۰۰۹ توسط حامدکرزی رییس‌جمهور پیشین کلید خورد را به نقطه‌ی پایان برسانند؛ انتخاب ترامپ به‌عنوان رییس‌جمهور امریکا، تا این‌جای کار پیامدهای منفی بر روابط دو کشور گذاشته است. آقای غنی که باور داشت هیلاری کلینتن رییس‌جمهور امریکا خواهد شد، در زمان کمپاین‌های انتخاباتی تلاش کرد با ایجاد روابط با او و ستاد انتخاباتی‌اش گره محکمی میان دولت تحت رهبری خودش و دولت تحت رهبری خانم کلینتن بزند. اما محاسبات رییس‌جمهور غنی مانند بسیاری از نظرسنجی‌ها و محاسبات ناکام شد و حکومت پس از پیروزی ترامپ تلاش کرد تا از راه‌های مختلف راهی به دهلیز آقای ترامپ پیدا کند. در آخرین مورد و قبل از مراسم تحلیف آقای ترامپ رییس‌جمهور غنی یکی از مقامات اسبق امنیتی را به امریکا فرستاد تا بر اساس روابط شخصی‌اش با شماری از مقامات امریکایی و دوستی‌های شخصی روابطی با نزدیکان ترامپ ایجاد کند. اما این تلاش‌ها بی‌نتیجه مانده است و مراسم تحلیف ترامپ با یک غیبت ترسناک برای افغانستان به پایان رسید.

غیبت مقامات افغانستان در مراسم تحلیف رییس‌جمهور امریکا به‌عنوان قدرتمندترین کشور جهان و حامی بزرگ دولت افغانستان زمانی بیشتر نگران‌کننده می‌شود که اهمیت افغانستان و نامش را در مبارزات انتخاباتی نامزدان امریکا و تحولات پس از آن جست‌وجو کنیم. در حالی‌که افغانستان یکی از محورهای اصلی سیاست خارجی امریکا در منطقه در جریان یک‌وونیم دهه‌ی گذشته بود، آقای ترامپ که حالا رییس‌جمهور امریکاست هیچ علاقه‌مندی مبنی بر تداوم حضور نظامی و امنیتی امریکا در افغانستان نشان نداده و افغانستان را تا روز مراسم تحلیفش به‌عنوان یکی از متحدان یا یکی از درگیری‌های کاری‌اش به‌عنوان رییس‌جمهور امریکا کنار گذاشته است.

بنابراین مراسم تحلیف آقای ترامپ و فراموشی افغانستان در جریان چند ماه گذشته توسط نامزدان انتخابات و حذف آن از برنامه‌های کلان امریکا، برای افغانستان خیر بدی است. اگر مقامات حکومت وحدت‌ملی و دستگاه دیپلماسی افغانستان یا نهادهای دولتی امریکا اهمیت روابط دو جانبه‌ی امریکا و افغانستان را نتوانند برای رییس‌جمهور جدید توضیح دهند و چرایی آن را تبیین کنند، این انزوا و فراموشی برای افغانستان پیامدهای منفی در راستای تأمین ثبات سیاسی خواهد داشت. مقامات حکومت وحدت ملی بایستی اهمیت روابط با بزرگترین حامی مالی و نظامی حکومت‌شان را درک کنند و انتظار می‌رود آقای ترامپ نیز از آنچه که در افغانستان می‌گذرد درک واقع‌بینانه‌تری به‌دست آورد و در چارچوب یک همکاری رسمی میان دو دولت استراتژی مفیدتری در راستای مبارزه با تروریزم، تقویت حکومت‌داری خوب و در نهایت تأمین ثبات در افغانستان روی‌دست گیرد. اگر چنین نشود، رها کردن افغانستان در شرایطی که بیشترین گروه‌های تروریستی جهان در این کشور فعال‌اند، پیامدهای منفی بر ثبات منطقه و جهان خواهد گذاشت.

تذکره کتابچه‌یی می‌شود از تذکره‌ی الکترونیکی خبری نیست

تذکره‌ها می‌آید نه معلومات آن، به تأیید شدن این طرح در مجلس نمایندگان ضرورت نیست. رییس‌تثبیت هویت در اداره‌ی ثبت و احوال نفوس از تذکره‌های ورقی موجود به‌عنوان «فرم دیموگرافی» یاد کرده و گفته در حقیقت افغان‌ها اکنون یک تذکره‌ی کاربردی ندارند. به گفته‌ی زم‌ری باهر، چندین گزینه برای توزیع تذکره‌های کتابچه‌یی وجود دارد؛ یا یک برنامه‌ی ملی شده و تعویض تذکره‌های ورقی به گونه‌ی سراسری انجام شود، یا تنها به داوطلبان تکره‌های کتابچه‌یی داده شود و یا تنها به کسانی که تذکره را جدیداً به‌دست می‌آورند. او گفته که در مورد این گزینه‌ها بعداً تصمیم گرفته خواهد شد.

طرح توزیع تذکره‌های کتابچه‌یی در حالی روی دست گرفته شده است که توزیع تذکره‌های الکترونیکی هنوز مشخص نیست و به تعویق افتاده است. سال گذشته ریاست اجراییه فیصله کرده بود که روند توزیع تذکره‌های برقی، به تاریخ ۲۸ اسد ۱۳۹۴ مصادف با سال روز استقلال کشور آغاز می‌شود؛ اما توزیع این نوع تذکره‌ها آغاز نشد و یک سال می‌شود که هیچ خبری از توزیع آن نیست. هرچند مسئولان دلیل آن را مشکلات فنی می‌خوانند اما بسیاری به این باورند که با این موضوع برخورد سیاسی می‌شود.

خداحافظی تلفنی رهبران حکومت وحدت ملی با باراک اوباما

مستحکم باقی خواهد ماند، و بدین‌منظور مردم افغانستان رهبری شما را در این عرصه قدردانی نموده و همیشه به یاد خواهند داشت.»
باراک اوباما هم گفته است که می‌خواهد مردم افغانستان بدانند که عهد، همت و استقامت بی‌نظیرشان در برابر مشکلات قابل تمجید و قدردانی است.
اوباما با عبدالله عبدالله، رییس‌اجراییه نیز در یک تماس تلفنونی گفت‌وگو کرده است. در این گفت‌وگو رییس اجراییه نقش آقای اوباما در حمایت از افغانستان، مبارزه با دهشت‌افگنی و ادامه‌ی کمک‌ها به قوای مسلح و مردم را حیاتی خوانده و گفته است که ملت و مردم افغانستان به این همکاری‌ها به‌دیده‌ی احترام می‌نگرند. رییس‌جمهور غنی و عبدالله عبدالله درحالی‌با اوباما تلفنی خداحافظی می‌کنند که روز جمعه مراسم تحلیف دونالد ترامپ برگزار شد. در این مراسم هیچ‌یک از رهبران افغانستان دعوت نشده بود.

مجیب‌الرحمان رحیمی، سخن‌گوی ریاست اجراییه‌ی کشور در یک کنفرانس خبری گفته است که دعوت نشدن رهبران افغانستان در مراسم تحلیف دونالد ترامپ، رییس‌جمهور جدید امریکا به معنای نادیده گرفته شدن افغانستان از سوی این کشور نیست. او گفته است که رسم معمول در جهان این است که رهبران کشورهای دنیا در مراسم تحلیف رییس‌جمهور امریکا شرکت نمی‌کنند.

اطلاعات روز: مقام‌ها در اداره‌ی ثبت احوال نفوس کشور می‌گویند که این اداره طرح توزیع تذکره‌های کتابچه‌یی را به ریاست‌جمهوری پیشنهاد کرده است.

زم‌ری باهر، رییس‌تثبیت هویت در اداره‌ی ثبت و احوال نفوس به بی‌بی‌سی گفته است در صورت تأیید، این نوع تذکره‌ها جایگزین تذکره‌های ورقی می‌شود که در حال حاضر مروج است.

آقای باهر هدف این طرح را جلوگیری از جعل در تذکره‌های ورقی خوانده است. جعل در تذکره‌های ورقی سبب شده که در چند سال اخیر حتا تذکره‌های توزیع‌شده‌ی جدید، برای بعضی کارهای رسمی نیازمند به تأیید دوباره‌ی این اداره باشند.

به گفته‌ی باهر، تذکره‌های کتابچه‌یی از لحاظ امنیتی و کیفی بهتر می‌باشد و چندین نشانه‌ی امنیتی دارد که جعل آن را بسیار مشکل می‌سازد. آقای باهر گفته که به اساس این طرح، تذکره‌های کتابچه‌یی هشت صفحه‌یی بوده و معلومات شخص در آن به زبان‌های فارسی، پشتو و انگلیسی می‌باشد. او افزود که این طرح اکنون در مرحله‌ی ابتدایی قرار دارد و برای تأیید شدن و نظرخواهی به ریاست‌جمهوری، ریاست اجرایی و شورای امنیت ملی سپرده شده است.

به گفته‌ی وی، از آن جا که تنها تغییر در کیفیت

امریکا پر داخت معاش برای ۳۰ هزار سرباز افغان را متوقف کرده‌است

اطلاعات روز: وزارت دفاع ایالات متحده‌ی امریکا پرداخت معاش برای ۳۰ هزار «سرباز خیالی» نیروهای امنیتی افغانستان را متوقف کرده‌است. یک مقام ارتش امریکا گفته که ایالات متحده سر از ماه جنوری تنها به سربازانی ارتش افغانستان معاش خواهد پرداخت که ثبت بایومتریک باشند و کارت هویت ارتش را داشته باشند.

روزنامه‌ی وال استریت ژورنال گزارش داده که وزارت دفاع امریکا پرداخت معاش ۳۰ هزار «سرباز خیالی» افغان را متوقف ساخته است.

اما وزارت دفاع افغانستان ضمن این‌که وجود «سرباز خیالی» در ارتش را نپذیرفته همچنان گفته است که تغییر در پرداخت معاش سربازان به‌وجود نیامده‌است.

براساس گزارش وال استریت ژورنال، جنرال ریچارد کیزر، مقام بلندرتبه‌ی ارتش امریکا گفته است: «با اجرایی شدن این تصمیم، ایالات متحده ماهانه میلیون‌ها دلر را حفظ خواهد کرد. سر از این ماه ایالات متحده تنها به سربازانی معاش می‌پردازد که در ارتش افغانستان به‌صورت بایومتریک ثبت هستند و کارت شمولیت ارتش دارند. اقدام اول ما این است که بدانیم به چه تعداد سرباز حقیقی داریم و دوم این‌که مشخص سازیم که آیا آن‌ها در وظیفه خود حاضر می‌شوند یا خیر.»

کشورهای ناتو براساس تعهد که با افغانستان دارد، سالانه ۴٫۱ میلیارد دلر برای تمویل، تجهیز و پرداخت معاش به نیروهای امنیتی کشور کمک می‌کند که بخش عمده‌ی این پول را باید ایالات متحده‌ی امریکا پرداخت کند.

در همین حال محمد رادمنش معاون، سخن‌گوی وزارت دفاع ملی ضمن رد سربازان خیالی در صفوف ارتش کشور، گفته که روند بایومتریک سربازان ادامه می‌یابد.

وال ستریت ژورنال نوشته، با خط زدن روی نام ۳۰ هزار «سرباز خیالی»، شمار سربازان ارتش افغانستان به ۱۴۲ هزار خواهد رسید.

در ماه دلو سال گذشته نیز وزارت دفاع امریکا (پنتاگن) اعلام کرد که از این پس به سربازان واقعی افغانستان معاش پرداخت می‌کند نه به هزاران سرباز خیالی.

در چند سال اخیر گزارش‌های متعدد در مورد موجودیت «سربازان خیالی» در صفوف نیروهای امنیتی کشور منتشر شده است. براساس این گزارش‌ها، ده‌ها هزار سرباز صرف به‌صورت خیالی در نیروهای امنیتی کشور اند اما معاش آن‌ها به جیب برخی افراد، فرماندهان محلی و یا قراردادی‌ها می‌روند.

در گیری شدید میان نیروهای امنیتی و طالبان در قندهار ده‌ها کشته برجا گذاشت

اطلاعات روز: مقام‌های محلی ولایت قندهار می‌گویند که در درگیری میان نیروهای امنیتی و جنگجویان طالبان در ولسوالی میوند این ولایت، ده‌ها تن از هر دو طرف کشته شده‌اند.

صمیم اخیلواک، سخن‌گوی والی قندهار گفته است که پنج‌شنبه‌شب ده‌ها عضو گروه طالبان بر یک کمربند امنیتی در منطقه‌ی «سرخ‌بغل» ولسوالی میوند حمله کردند و با نیروهای امنیتی به درگیری پرداختند، اما پس از رسیدن نیروهای کمکی از ولسوالی‌های پنجوایی و ژری، طالبان مجبور به فرار شدند.

آقای اخیلواک گفته است که در این درگیری دست‌کم ۲۷ جنگجوی طالب کشته و ۱۷ تن دیگر زخمی شدند. اخیلواک افزوده که پنج تن از نیروهای امنیتی نیز کشته و ۱۱ تن دیگر زخمی شده‌اند.

سخن‌گوی والی قندهار دلیل تلفات سنگین نیروهای امنیتی را استفاده طالبان از سلاح‌های پیشرفته و شب‌بین خوانده است.

اما بی‌بی‌سی به نقل از یک منبع رسمی در ولایت قندهار که نخواست نامش در گزارش درج شود، نوشته که در این درگیری ۱۵ عضو گروه طالبان مشمول افراد مهم این گروه کشته شده‌اند که جسد هشت تن از آن‌ها در محل رویداد باقی مانده است.

منبع افزوده که در نتیجه‌ی این درگیری ۱۶ تن از نیروهای امنیتی نیز کشته و ۱۱ تن دیگر از این نیروها زخمی شده‌اند. منبع همچنان گفته که طالبان یک تانک را نیز از محل با خود برده‌اند. این اطلاعات از سوی مقامات رسمی تأیید نشده و طالبان هم تاکنون در مورد این رویداد چیزی نگفته‌اند.

جمعی پناهجویان رد شده افغان به کشورشان صورت گرفت. در مقابل این امر اعتراض‌های شدید صورت گرفت، از جمله در میدان هوایی فرانکفورت. همچنین حزب چپ‌ها و سبزهای آلمان نیز خواستار ارزیابی مجدد وضعیت امنیتی در افغانستان توسط حکومت فدرال گردیده‌اند. با آن هم سیاستمداران حزب سبزهای آلمان هفته‌ی گذشته اظهار داشته اند که اساساً مخالف اخراج افغان‌ها به کشورشان نیستند که این موضع در داخل حزب سبزها بحث برانگیز گردیده‌است. بر اساس اطلاعات «پروازول»، قرار است یک گروه دیگر از افغان‌ها روز دو شنبه هفته‌ی جاری از آلمان به قصد افغانستان پرواز داده شوند و روز سه‌شنبه به کابل برسند. در گزارش‌های رسانه‌ها قبلاً از پرواز در روز سه‌شنبه سخن زده شده است.

آمده است، وجود دارد. او در ادامه گفته است که با توجه به وضعیت امنیتی همواره در حال تغییر، برخلاف ادعای حکومت فدرال آلمان، نمی‌توان بین مناطق امن و ناامن در افغانستان تفکیک کرد. دوپچه وله نوشته که سازمان «پرو ازول» خواسته است تا به‌دلیل حقایق فعلی وضعیت امنیتی افغانستان، همه‌ی درخواست‌های پناهندگی که در گذشته رد شده‌اند، از نو ارزیابی گردند.

کمیساریای عالی ملل متحد در امور مهاجران نیز در گزارش اخیر خود اشاره کرده است که «باید درخواست‌های پناهجویان با توجه به یافته‌های اخیر ارزیابی گردند.» این سازمان خواسته است، در صورتی که درخواست پناهدگی فرد رد گردیده باشد و از آن مدت طولانی گذشته است، نیازمندی فرد به حفاظت از نو ارزیابی گردد. به تاریخ ۱۴ دسمبر سال ۲۰۱۶، نخستین اخراج

اطلاعات روز: سازمان حامی حقوق بشر «پرو ازول» خواستار صرف نظر از اخراج برنامه‌ریزی شده‌ی پناهجویان ردشده‌ی افغان از آلمان شده‌است. در همین حال بر اساس گزارش‌های تأیید نشده، هفته‌ی جاری پرواز جدید اخراج جمعی افغان‌ها به کشور شان برنامه‌ریزی شده است.

به نقل از دوپچه وله، گوئتر بورکهارد، مدیر عامل سازمان «پرو ازول» روز جمعه در شهر فرانکفورث آلمان گفت که با این اخراج، انسان‌ها «آگاهانه در یک وضعیت تهدیدآمیز و مخاطره‌آمیز قرار داده می‌شوند.»

بورکهارد با اشاره به ارزیابی کمیساریای عالی ملل متحد در امور مهاجران (UNHCR) که براساس آن، در تمامی قلمرو افغانستان «درگیری‌های داخلی مسلحانه» به معنایی که در قانون پناهدگی اروپا

خبرنگار ناراضه

پشت آمرین رشوه خوار حوزه‌ها به کجا گرم است؟

یکی از دوستان که سابق عضو ریاست امنیت ملی بوده، نوشته است که حوزه‌ها قیمت دارد. به این معنا که اگر شما می‌خواهید مثلاً آمر حوزه‌ی سوم امنیتی کابل شوید، باید سالانه بیست هزار دالر امریکایی بپردازید. این که این ۲۰ هزار را به چه کسی بپردازید، را مشخص نکرده. قیمت حوزه‌ی دهم با حوزه‌ی سوم فرق می‌کند. به نقل از این دوست ما، حوزه‌های امنیتی شانزدهم و پنجم شهر کابل، نسبت به سایر حوزه‌ها، قیمت بلندتر دارند.

حالا کسی که حاضر است سالانه برای پست آمریت حوزه بیست هزار دالر امریکایی بپردازد، باید چند برابر آن را دوباره به دست بیاورد و برای دوباره به دست آوردن پولی که به عنوان رشوه پرداخت شده، هیچ راه قانونی وجود ندارد. مگر این که آمریت حوزه‌های امنیتی، خود در فساد و تبهکاری‌های گسترده در سطح شهر دست داشته باشند.

حالا با توجه به این حرف‌ها، آمر حوزه‌ی سیزدهم امنیتی کابل هنگام دریافت رشوه‌ی به مبلغ سی هزار دالر امریکایی به صورت بالفعل از سوی ماموران مبارزه با جرایم سنگین دستگیر شده. طبق گزارش‌ها، آمر صاحب رشوه‌خوار اکنون به قوماندانی امنیه‌ی ولایت کابل برده شده و هیأتی برای بررسی موضوع تعیین شده است. احتمال این که او را محاکمه و مجازات کند، بسیار بالاست. اما آیا محاکمه‌ی او، مانع خرید و فروش چوکی‌های دولتی خواهد شد؟ چوکی‌های دولتی سال‌هاست میان بزرگان معامله می‌شود. یکی در بدل ده‌ها هزار دالر امریکایی یکی از پست‌های نسبتاً بلند حکومتی را تصاحب می‌کند، دیگری ممکن است از طریق زبوند وزارت‌ها با وکلای پارلمان به دست آورد. البته گزینه‌های دیگری هم وجود دارد. حتی می‌توان گفت که دست کشورهای همسایه هم در عزل و نصب مقامات حکومتی دخیل است. اگر به صورت خلاصه به این موضوع نگاه کنیم، می‌بینیم که چوکی‌های دولتی به عنوان یک امتیاز مطرح است، نه یک مسئولیت. به همین خاطر، جهادها جدا تلاش دارند این امتیازات را غصب کنند، بزرگان قومی جدا، وکلای پارلمان جدا، گروه‌های مافیایی جدا، خرپول‌های فاسد جدا و کارتل‌های سیاسی جدا.

از سوی دیگر، حکومت وحدت ملی باید به جامعه‌ی جهانی ثابت کند که در امر مبارزه با فساد جدی است. حالا که آمر حوزه‌ی سیزدهم امنیتی شهر کابل، از سوی مامورین مبارزه با جرایم سنگین به صورت بالفعل هنگام دریافت رشوه دستگیر شده، حکومت نباید تنها به مجازات او اکتفا کند (البته اگر موفق به محاکمه و مجازات او شود). در این شکی نیست که پشت این آمر حوزه، حداقل یکی از وکلای پارلمان، یکی از مقامات وزارت داخله، یکی از بزرگان قومی و خدایان سیاسی قرار دارد. حکومت اگر حداقل در امر مبارزه با فساد تعهد دارد، باید ریشه‌یابی کند که چطور یک فرد فاسد به آمریت حوزه رسیده؟ او که پار اولش نیست رشوه دریافت می‌کند، حتماً قبل از این نیز بازار گرمی داشته. این که چه کسی او را حمایت کرده عنان آمریت یک حوزه را به دست بگیرد و هرطور که دلش خواست جولان بدهد، نیز در فساد و تبهکاری‌های او شریک است. از وکیل پارلمان گرفته تا همان مقام وزارت داخله و بزرگ قومی که او را شایسته و مستحق قلمداد کرده، حکومت حتماً قبل از دستگیری این آمر حوزه، آمار جرم و جایت را در مربوطات حوزه سیزدهم شنیده است. آماري که با گذشتن هر شب و روز، سنگین‌تر و خونین‌تر می‌شود. یک تحقیق شایسته و با متانت، می‌تواند حکومت را در یافتن ریشه‌های تبهکاری و وسعت آن کمک کند. البته اگر پول کار خودش را نکند و اقای آمر حوزه قبل از محاکمه، میرا شناخته شده و آزاد نگردد.

ترامپ و افغانستان؛ تعهد ناخواسته

وقتی دونالد ترامپ در ۲۰ ماه جنوری قدرت را به دست می‌گیرد، یک کشور و منطقه‌ی پر از مشکل را به ارث خواهد برد

دیپلمات/مارتین فلیشر و چارلس الکنیز ■ ترجمه: حمید مهدوی

به منظور حل موثر معمای امنیت افغانستان، این روابط دوجانبه، منطقه‌ی و بین‌المللی پیچیده و بی‌شمار باید ارزیابی شوند. از آن جایی که هزینه‌های انسانی و مالی [جنگ] افغانستان در حال افزایش است، تعجبی ندارد که شور و شوق اولیه‌ی تلاش‌های امنیتی‌سازی در سال ۲۰۰۱ اندک‌اندک کمرنگ می‌شود. با این حال، واکنش‌نگن چاره‌ی اندکی جز تداوم تعهدش نسبت به افغانستان دارد. در حالی که طالبان بیش از هر زمان دیگر از سال ۲۰۰۱ مناطق بیشتری را در کنترل‌شان دارند، جست‌وجوی راه‌های جدید برای صلح الزامی است، در غیر آن صورت خشونت و بی‌ثباتی گسترش خواهد یافت و قلمرو بیشتری در منطقه را فر خواهد گرفت.

هزینه‌های انسانی و مالی [جنگ] افغانستان در حال افزایش است، تعجبی ندارد که شور و شوق اولیه‌ی تلاش‌های امنیتی‌سازی در سال ۲۰۰۱ اندک‌اندک کمرنگ می‌شود. با این حال، واکنش‌نگن چاره‌ی اندکی جز تداوم تعهدش نسبت به افغانستان دارد. در حالی که طالبان بیش از هر زمان دیگر از سال ۲۰۰۱ مناطق بیشتری را در کنترل‌شان دارند، جست‌وجوی راه‌های جدید برای صلح الزامی است، در غیر آن صورت خشونت و بی‌ثباتی گسترش خواهد یافت و قلمرو بیشتری در منطقه را فر خواهد گرفت. بدیهی است که شامل ساختن بازیگران مختلف در اقدامات رسمی - با توجه به روابط پیچیده بین ایالات متحده و ایران، پاکستان و هند و همچنین رویکرد محتاطانه‌ی «مارگزیده» از ریسمان دراز می‌ترسد - روسیه در قبال افغانستان، در کنار دیگر مسایل - در عمل دشوارتر است. واقعیت این است که آینده‌ی افغانستان، فراتر از ایالات متحده و آمریکا و متحدان غربی‌اش، برای بسیاری‌ها از اهمیت ویژه‌ی برخوردار است. به منظور ادامه‌ی پیشرفتی که تا امروز با دشواری حاصل شده است و شکستن بن‌بست فعلی، باید ایده‌های دیگر طرف‌ها که سهمی در آینده‌ی افغانستان دارند درک و یا پذیرفته شود. چالش دیپلماسی ایالات متحده این است که یک ائتلاف واقعی از آن‌هایی تشکیل بدهد که می‌خواهند شاهد ظهور افغانستان به عنوان دولت امن و باثبات باشند، دولتی که بتواند خودش از خودش دفاع و حکومت کند.

میلیون‌ها مورد بیجا شده ثبت شده است. برای تزیق انگیزه‌ی تازه در تلاش‌های فعلی تأمین ثبات، به منافع سیاسی و امنیتی دیگر طرف‌ها و قدرت‌های منطقه جدا توجه شود. بازیگران منطقه‌ی از جمله روسیه، ایران و هند در حال حاضر از روند رسمی صلح (مانند گروه هماهنگی چهارجانبه به رهبری ایالات متحده و چین و همچنین احتمال گفت‌وگوهای بیشتر به میزبانی سعودی) خارج‌اند. هریک از بازیگران بالا منافع و نفوذ خودش را دارد که اغلب نادیده گرفته شده است؛ منافع و نفوذی که می‌تواند به کامیابی یا ناکامی اوضاع امنیتی مخاطره‌آمیز منجر شود. ایالات متحده، هرچند بازیگر اصلی بین‌المللی در این کشور است، اما صرف از بخشی از منافع جیوپولیتیکی بی‌نمایدگی می‌کند که به امنیت آینده‌ی افغانستان گره خورده است. دخیل بودن دیگر بازیگران، به ویژه همسایه‌های نزدیک و قدرت‌های منطقه‌ی و جهانی شناخته شده و در حال ظهور، می‌تواند به‌طور بالقوه از هزینه‌ها بکاهد و فرصت‌ها و چشم‌اندازهای تازه‌ی ایجاد کند. در مقابل، ناکامی در شامل‌سازی این بازیگران در روند صلح، می‌تواند کوتاه‌بینانه ثابت شود و به نادیده گرفتن مسایل، منافع و همکاری‌های استراتژیک کلیدی منجر شود. به منظور حل موثر معمای امنیت افغانستان، این روابط دوجانبه، منطقه‌ی و بین‌المللی پیچیده و بی‌شمار باید ارزیابی شوند. از آن جایی که

سیاست دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب [ایالات متحده]، تا این جای کار در مورد این که قصد دارد چگونه با وضعیت شکننده‌ی امنیتی در افغانستان و توازن جیوپولیتیکی حساس در این منطقه کنار بیاید، مبهم بوده است. ترامپ در مصاحبه‌ی در سال ۲۰۱۲ استدلال کرد که ایالات متحده باید سربازانش را از افغانستان خارج کند و در عوض پول‌های کمکی برای بازسازی ایالات متحده به مصرف برسد. اخیراً، افزایش هزینه‌ها باعث شده است کارشناسان این پرسش را مطرح کنند که آیا ترامپ ۸۴۰۰ تن نیروی امنیتی باقی‌مانده‌ی آمریکا را [از افغانستان] خارج خواهد کرد یا خیر. با این وجود، ترامپ در ۲ دسامبر به اشرف غنی تماس گرفت و قرار گزارش‌ها بر تعهد ایالات متحده در قبال افغانستان، مجدداً تأکید کرد. این تغییر ظاهری در موقف ترامپ، همراه با اعزام اخیر ۳۰۰ تن از نیروهای دریایی ایالات متحده به ولایت هلمند افغانستان توسط حکومت فعلی، نشانه‌ی مثبتی است که واکنش‌نگن قرار است تعهدش را تا تأمین ثبات در این کشور حفظ کند. خطر بزرگی هم‌چنان پا برجاست و در حالی که ترامپ در ۲۰ جنوری قدرت را به دست می‌گیرد، او یک منطقه و کشور پر از مشکل را به ارث خواهد برد و اگر قرار است او روی حرف‌هایش بایستد و جنگ با تروریسم را ادامه بدهد، انتخاب محدودی خواهد داشت مگر این که به‌طور موثر اقدام کند.

ارزیابی شرایط - عامل فعلی

بیش از یک‌ونیم دهه تلاش برای تأمین ثبات در افغانستان و در ظاهر نتیجه‌ی اندک آن، یک حس خستگی را تحریک کرده است. برآوردهای محافظه‌کارانه در سال ۲۰۱۴ هزینه‌ی صرف دخالت نظامی ایالات متحده را ۱ تریلیون دالر تخمین کرد، در حالی که نزدیک به ۷ هزار تن از نیروهای ائتلاف، ۲۳ هزار سرباز افغان و ۲۶ هزار غیرنظامی از سال ۲۰۰۱ بدین سو جان‌شان را از دست داده‌اند. اداره‌ی هماهنگی امور بشردوستانه‌ی سازمان ملل متحد، در آخرین گزارش خود گفت: «افغانستان یکی از خطرناک‌ترین، خشن‌ترین، و بحرانی‌ترین کشورهای جهان است». این اداره هم‌چنین گزارش داد که جنگ به «سطح بی‌پیشینه‌ی بی‌بجا شدگی» منجر شده است و صرف در ماه نوامبر ۲۰۱۶ نیم

روابط پرافراز و نشیب افغانستان - امریکا در دوران ریاست جمهوری اوباما

■ قدرت الله احمدی

دوران ریاست جمهوری بارک اوباما در امریکا روز گذشته رسماً پایان یافت و دونالد ترامپ جای او را در کاخ سفید احراز کرد. اوباما که میراث‌دار طولانی‌ترین جنگ تاریخ امریکا در افغانستان بود، بیشتر از هر رئیس‌جمهور دیگر آن کشور، درگیر مسائل مربوط به افغانستان بود. با وجود حضور گسترده‌ی امریکا در افغانستان، روابط میان دو کشور در دوره‌ی ریاست جمهوری اوباما فزاد و فزودهای زیادی داشت. دوران ریاست جمهوری اوباما، با دوره‌ی ریاست دو رئیس‌جمهور افغانستان؛ حامد کرزی و اشرف غنی همزمان بوده است. در حالی که روابط میان کرزی و اوباما پرتنش و غیر دوستانه بود، اشرف غنی توانست این فضا را بشکند و روابط نزدیک‌تری با کاخ سفید برقرار کند.

«جنگ خوب» اوباما

بارک اوباما در زمان کارزار انتخاباتی خود، نگاه متفاوتی به جنگ‌های امریکا در افغانستان و عراق داشت. از نظر او جنگ امریکا در افغانستان «جنگ خوب» است، اما جنگ امریکا در عراق را او «جنگ بد» توصیف کرده بود. به این معنا که اوباما جنگ امریکا علیه تروریسم در افغانستان را یک ضرورت می‌دانست و بر سرنگونی طالبان و گروه‌های تروریستی در این کشور تأکید داشت. با این وجود، اوباما به مردم امریکا تعهد سپرد تا جنگ آن کشور در عراق و افغانستان را پایان بخشد و نظامیان آن کشور را به خانه برگرداند.

فارغ از داوری در باب موفقیت و یا عدم موفقیت امریکا در جنگ عراق، اوباما به وعده‌های خود در مورد جنگ عراق عمل کرد و بخش عمده‌ی نیروهای آن کشور را از عراق به امریکا بازگرداند. اما در جنگ افغانستان اوباما رویکرد جدیدی اتخاذ کرد و برای پایان موفقانه‌ی این جنگ که آن را ضروری می‌دانست، دست به اقدام بزرگی زد. اوباما در سال ۲۰۱۰م تصمیم گرفت تا ۳۰ هزار نیروی نظامی بیشتر به افغانستان بفرستد و با این کار سرنوشت جنگ را به نفع امریکا تغییر دهد. در مرحله‌ی اول، این نیروها به افغانستان فرستاده شدند. در مرحله‌ی دوم، اوباما تصمیم گرفت مسئولیت‌های امنیتی به‌گونه‌ی تدریجی به عهده‌ی نیروهای افغان واگذار شود و نقش نیروهای امریکا و ناتو در جنگ کمتر شود و این روند تا سال ۲۰۱۴ تکمیل شود.

همزمان با این، طرح مسأله‌ی مصالحه با طالبان نیز روی میز گذاشته شد. دولت افغانستان در کنفرانس لندن در سال ۲۰۱۰م طرح مصالحه با طالبان را مطرح کرد و حمایت‌های خارجی برای این طرح را جست‌وجو کرد. امریکا و بریتانیا با قوت بیشتر از این طرح حمایت کردند و همزمان با پیشبرد جنگ علیه طالبان، طرح صلح را نیز روی دست گرفتند و برای رسیدن به آن تلاش‌هایی را به راه انداختند. در حالی که انتظار می‌رفت، سیاست جنگ و صلح امریکا با طالبان در نهایت به پیروزی برسد و تا سال ۲۰۱۴ نیروهای امریکایی به‌گونه‌ی کامل از افغانستان خارج شوند، اما این اتفاق نیافتد و هیچ کدام از برنامه‌ها نه جنگ با طالبان و افزایش نیروهای نظامی امریکا در افغانستان جواب داد و نه هم تلاش‌های صلح به نتیجه‌ی رسید. اکنون با پایان دوره‌ی ریاست جمهوری اوباما، وضعیت این جنگ کماکان مهم است و هیچ امیدی برای پایان آن وجود ندارد.

رابطه‌ی پرتنش کرزی و اوباما

رابطه‌ی کرزی با اوباما پس از انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۹ در افغانستان رو به سردی گرایید. هرچند در آن زمان مشخص نبود، دلیل این امر در چه است، اما بعدها کرزی در برخی از صحبت‌های خود گلایه کرده بود که اوباما در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۹ مداخله کرده بود و قصد داشت مانع دستیابی او به پیروزی در انتخابات شود.

ملی، حمایت گسترده‌ی امریکا به‌خصوص شخص اوباما، ضامن اصلی بقا و تداوم آن بوده است.

دولت اوباما در طی این دو سال، تلاش‌های بیشتری برای حفظ این حکومت انجام داده است. در سطح داخلی، فشارهای گسترده‌ی را به رهبران و چهره‌های خارج از حکومت وحدت ملی وارد کرده است تا اقدامی را علیه آن انجام ندهند. در سطح بین‌المللی نیز امریکا تلاش کرده است، مشروعیت حکومت افغانستان را تقویت کند و حمایت‌های جهانی را برای آن فراهم آورد. در اثر این اقدامات بود که حکومت توانست، بخش قابل توجه کمک‌ها را در دو کنفرانس وارسا و بروکسل در سال ۲۰۱۶م برای افغانستان جلب کند و این روند سیاسی را کماکان ادامه دهد.

اوباما در آخرین روزهای ریاست جمهوری خود، با سران حکومت وحدت ملی افغانستان صحبت تلفنی کرد. در این صحبت نیز بر حفظ وحدت و تداوم حکومت وحدت ملی تأکید کرده و توصیه‌هایی را به دو رهبر افغانستان کرده است. اوباما حالا دیگر از مناسبات سیاسی بیرون رفت و آنچه از او در ذهن سیاستمداران افغان نقش بسته است، تصاویر متفاوت و اغلباً متضاد است. برای کرزی، اوباما هرگز همکار خوبی نبود، اما سران حکومت وحدت ملی تا این دم مدیون حمایت‌های او هستند.

با انتقادات گسترده از عملکرد امریکا شرایطی را برای امضای این موافقت‌نامه وضع کرد و تا پایان زمامداری خود حاضر نشد این موافقت‌نامه را امضا کند. به‌رغم فشارهای گسترده‌ی داخلی و خارجی، کرزی به این کار تن نداد و روابط دو کشور را به دلیل عدم امضای این موافقت‌نامه، دچار ابهام کرده بود. امریکایی‌ها هشدار می‌دادند که عدم امضای این موافقت‌نامه، به معنای پایان همکاری‌های دو کشور در زمینه‌های مختلف خواهد بود و کرزی هم تأکید داشت که تا برآورده شدن خواست‌هایش، این کار را انجام نخواهد داد.

تشکیل حکومت وحدت ملی

انتخابات سال ۲۰۱۴ با مشکلات زیاد، سرانجام به تشکیل حکومت وحدت ملی در افغانستان گردید. نقش امریکا در تشکیل این حکومت بسیار برجسته بود و میانجی‌گری جان کری وزیر خارجه‌ی دولت اوباما، بن‌بست انتخاباتی را شکستاند و راه را برای آغاز روند جدید باز کرد. با تشکیل حکومت وحدت ملی در افغانستان روابط امریکا و افغانستان بهبود یافت. سران حکومت وحدت ملی برای نشان دادن همسویی بیشتر با امریکا، در اولین اقدام خود پیمان امنیتی میان دو کشور را امضا کرد. امضای این پیمان، روابط دو کشور را گرم‌تر کرد و در طول بیش از دو سال عمر حکومت وحدت

تنش‌ها در روابط میان طرفین پس از اعزام نیروهای نظامی بیشتر امریکا به افغانستان، تشدید شد. مسأله‌ی اصلی تلفات غیرنظامیان و بمباردهای هوایی نظامیان امریکایی بود. در این دوران، شمار قربانیان غیرنظامی در اثر حملات هوایی نظامیان امریکایی به شدت افزایش یافته بود و همین امر باعث خشم حامد کرزی گردید. در این دوران بود که حامد کرزی انتقادات خود را از امریکا آشکار کرد و در نهایت توانست این حملات را به کمترین حد ممکن کاهش دهد.

حامد کرزی در این دوران نه تنها، حملات هوایی به‌خصوص حملات شبانه‌ی امریکا در افغانستان را متوقف کرد، بلکه دست به اقدام دیگری نیز زد. حامد کرزی ده‌ها زندانی طالبان را از زندان بگرام و دیگر زندان‌های دولت افغانستان آزاد کرد و به نیروهای خارجی نیز هشدار داد که نمی‌توانند هیچ زندانی را در قلمرو افغانستان داشته باشند. این مسأله نیز تنش جدی را در روابط دو کشور به وجود آورد. در حالی که امریکا رهایی این زندانیان را خطرناک توصیف می‌کرد، رئیس‌جمهور کرزی اصرار داشت که اکثر آن‌ها بی‌گناه‌اند و نقشی در جنگ‌های جاری ندارند. حامد کرزی با سماجت و انتقادات گسترده، در نهایت مسئولیت برخی از زندان‌های نیروهای خارجی را به دولت افغانستان منتقل کرد و ده‌ها زندانی سرسخت طالبان را از زندان‌های نظامیان امریکایی به زندان‌های دولت افغانستان منتقل کرد.

همزمان با این، روند صلح آغاز شد و دفتر سیاسی طالبان در قطر گشایش یافت. گشایش دفتر طالبان در قطر ناخشنودی گسترده‌ی حامد کرزی را به دنبال داشت. دولت افغانستان هرچند گشایش دفتر طالبان در قطر را تنها با هدف وجود آدرس مشخصی برای گفت‌وگوهای صلح مورد تأیید قرار می‌داد، اما برافراشته شدن پرچم طالبان بر دفتر قطر و عملکرد آن بیشتر از آدرسی برای گفت‌وگوهای صلح، از نظر حامد کرزی قابل قبول نبود و این به معنای به‌رسمیت شناختن دو دولت در یک قلمرو از سوی جامعه‌ی جهانی به‌خصوص متحدان افغانستان و در راس آن امریکا بود. افزایش تنش‌ها، موافقت‌نامه‌ی امنیتی میان دو کشور را به بن‌بست کشاند. حامد کرزی

چهلک

سخن سخیادهاتفا

میان اوپاما و ترامپ

نوامبر سال دوهزار و هشت میلادی برای بسیاری از امریکایی‌ها ماه پرکینی بود. این ماه، که در آن باراک اوپاما، به‌عنوان چهل‌وچهارمین رییس‌جمهور امریکا برگزیده شد، حتا برای مردمان دیگر جهان نیز هیجان‌انگیز بود. اولین رییس‌جمهور سیاه‌پوست در کشوری به قدرت می‌رسید که تاریخش از تصویرهایی دل‌آزار از برده‌داری و سرکوب سیاهان آکنده بود. این روی ماجرا در رسانه‌های امریکا و جهان بازتاب بسیار یافت. اوپاما در میان شور و امید میلیون‌ها آدم شاد در سراسر جهان به کاخ سفید رفت. اما این قصه روی دیگری هم داشت که در هیاهوی شورانگیز آن روزها گم شد و کمتر به چشم آمد و روایت چشمگیری از آن پرداخته نشد. آن روی قصه ملال، اندوه، خشم، حس درمانده‌گی و دردی بود که مخالفان باراک اوپاما احساس می‌کردند. آنان بازی انتخابات را باخته بودند و در برابر چهره‌ی قرار گرفته بودند که باختن به او لایه‌های دیگری جز باخت به حریف انتخاباتی هم داشت. عده‌ی نژادپرست نمی‌توانستند سیاه‌پوست جوانی را در کاخ سفید ببینند. عده‌ی دیگر، حداقل در آن سال که قدرت در هر سه مرکز قدرت (سنا و کنگره و ریاست‌جمهوری) به‌دست دموکرات‌ها می‌افتاد، نمی‌توانستند تحمل کنند که باراک اوپاما رییس‌جمهور شود.

اما آنانی که در آن نوامبر، هشت سال پیش، خشمگین بودند، خشم خود را فرو خوردند و هشت سال در سایه‌ی حکومت اوپاما زنده‌گی کردند. حالا هشت سال بعد، آنان پیروزانند و رییس‌جمهور محبوب‌شان، دانلد ترامپ، به کاخ سفید می‌رود. در این میان، مهم نیست که ترامپ و اوپاما از نظر خصوصیات شخصیتی و سیاست‌های‌شان چه قدر با هم تفاوت دارند. مهم این است که این بار طرفداران اوپاما باید تحمل کنند. این تحمل مهم است. آنچه جامعه‌ی امریکا را بانبات، پیشرو و زنده نگه می‌دارد، همین احترام به قانونی است که روند را مشخص کرده اما نتیجه را مشخص نکرده است. مردم یاد گرفته‌اند که به داوری جمعی، انتخاب اکثریت، احترام بگذارند و تا نوبتی دیگر که فرصتی برای اظهار رای است منتظر بمانند و کار کنند. این وجه ماجرا باید برای ما عبرت‌انگیز باشد. این تحمل مبتنی بر احترام به قانون و رای مردم همان چیزی است که باید یاد بگیریم و به نسل‌های بعدی مان یاد بدهیم. چرا که بدون آن باید تا ابد در همین چرخه‌ی باطلی که گرفتار هستیم بچرخیم.

مرگ امید

پدر حسن می‌گوید که حسن تمام مسئولیت خانواده را به‌دوش داشت و هرباری که از وظیفه به کابل می‌آمد، تمام خرج و مصارف خانه را تهیه می‌کرد و همیشه برای ما تسلی خاطر می‌داد که زیاد فکر نکنیم و خدا مهربان است. «من خرج و مخارج خانواده را تأمین می‌کنم». پدرش می‌گوید تمام حساب‌وکتاب پیش حسن بود و به ما همیشه اطمینان خاطر می‌داد. مادر و مادر بزرگ حسن، رنج‌اندود و خسته در گوشه‌ی اتاق نشسته بودند و اشک می‌ریختند. اشکی از سر ناامیدی و مستمندی.

از خواهران حسن سوال می‌کنم. یک خواهرش که ۱۴ سال سن دارد با چشمان پر از اشک و گریه‌کنان می‌گوید «هر بار که خانه می‌آمد می‌گفت دُغسه‌اش نباشید. من استم». و سکوت می‌کند. خواهر دیگر حسن صنف چهارم مکتب و دوم‌نمره‌ی صنف خود است.

سرنوشت و آینده‌ی نامعلوم زن و دختر ۱۰ ماهه‌ی حسن

این خانواده قصه‌های غم‌انگیز و درناک زیادی دارند. رفتن حسن زندگی این خانواده را شدیداً متأثر کرده است. اما دردناک‌تر از همه، این است که حسن یک‌ونیم سال می‌شد عروسی کرده بود و از او یک دختر ۱۰ ماهه به‌نام نیکیخت به‌جا مانده است. در میان صحبت‌ها، هرلحظه فکرم به سوی آینده و سرنوشت زن جوان و دختر حسن کشیده می‌شد. سوال‌هایی در ذهنم در مورد آینده‌ی این دو نفر خلق می‌شد. اما چون از شهادت حسن فقط ۱۰ روز گذشته است، با خود می‌گویم زود است که پرسیم سرنوشت زن او چه خواهد شد. بالآخر از زن حسن می‌پرسم که چه نگرانی در مورد آینده‌ی خود و دخترت داری؟ می‌گوید در مورد دخترش «خیلی» نگرانی دارد. اما در مورد سرنوشت خودش سکوت معناداری می‌کند و به طرف پدرشوهرش می‌بیند. بازهم سکوت.

پدر حسن می‌گوید «چه کار کنیم. می‌ماند همین‌جا کنار من». پاسخ زن حسن فقط سکوت است و دیدن طرف پدرشوهرش. از سکوت و نگاهش فهمیده می‌شود که آینده‌ی نامعلوم و حتا غم‌انگیزتر از امروز در انتظار خود و دختر او است.

تنها مدرک بازمانده

یک روز پس از این که حسن رضا همراه با چهار هم‌قطارش (خانواده‌ی او می‌گوید که حسن همراه با چهار نفر در یک موتر شهید شده‌اند). در هلمند خاموشانه شهید می‌شوند، در وزارت دفاع ملی با حضور رییس‌جمهور مراسم قدرانی از نیروهای امنیتی کشور که حکومت نام آن را «بزرگداشت از مقام شهدا و مواظبت از خانواده‌های معظم آنان» گذاشته، برگزار شد. مقام‌ها در این مراسم وعده‌های زیادی و پرنرنگی به نیروهای امنیتی و بازماندگان آنان دادند، اما بی‌خبر از این‌که غم بزرگی در خانواده‌ی حسن و بی‌شمار خانواده‌های داغدار دیگر جاری است. مقام‌های مسئول حتا به پدر حسن نگفته‌اند که تنها پسرش در چه حادثه‌ی شهید شده‌است. پدرش می‌گوید دو روز پس از مراسم تدفین به وزارت دفاع مراجعه کردم تا اسناد و مدارک و یا هم لباسی از حسن بیایم، اما هیچ چیزی دستگیر نشد. پدر حسن یک ورق تکه‌وپاره را نشان داد که وزارت دفاع به او داده بود. روی این ورق مشخصات و محل وظیفه‌ی حسن درج شده است. پاره‌های این ورق به‌صورت بدریخت با اسکاوتیپ به‌هم وصل شده‌اند؛ شاید هم پدر حسن این کار را کرده تا تنها سندی که نشان دهد فرزندش شش سال برای دفاع از این خاک وظیفه انجام داده را نگاهدارد.

مرگ امید

گزارشی از خانواده‌ی یک سرباز

عصمت‌الله سروش

و رفتم که پسر زخمی‌ام را بیاورم. ظاهر خبر نداشت که پسرش زخمی نیست. به شهر رسیده بود که دوباره با او تماس می‌گیرند و می‌گویند که چرخ‌بال به سمت کابل حرکت نکرده است و فعلاً برگردد خانه و فردایش برای تحویل گرفتن پسر زخمی‌اش به شفابخانه برود. ظاهر می‌گوید ساعت هشت به شفابخانه رسیدیم، به ما گفتند که هنوز گزارش نرسیده و نام حسن در فهرست نیست. بالآخره ساعت دوازده خبر دادند که حسن شهید شده است و ساعت سه بعد از ظهر به کابل انتقال داده می‌شود.

دولت هیچ گزارشی و جزئیاتی در مورد چگونگی به شهادت رسیدن حسن به خانواده‌اش نداده است. صرفاً یک املانس برای انتقال پیکر حسن در اختیار آن‌ها می‌گذارند. پدرش می‌گوید نتوانستم جسد حسن را ببینم. تمام بدنم کرخ شده بود. جرات نتوانستم ببینم. بقیه اعضای فامیل دیدند و جسد را شناسایی کردند. آن‌ها اکنون می‌گویند که یک پارچه‌ی آهن به سر حسن خورده بوده، و دیگر اعضای بدنش زخم نداشتند. علت شهادت او هم ناشی از برخورد همین پارچه بوده است.

ازش می‌پرسم تاکنون دولت با شما تماس گرفته؟ هیچ از شما احوال گرفته است؟ در مراسم فاتحه از مقام‌های وزارت دفاع کسی شرکت کرده بود؟ پاسخ ظاهر منفی است. پدر حسن دو روز بعد از دفن جسد حسن به وزارت دفاع مراجعه کرده است که اسناد و مدارک و لباس و بیک حسن را تحویل بگیرد، اما مقام‌ها به او پاسخ رد می‌دهند و هیچ نشانی از حسن در دستش نمی‌افتد به‌جز یک تکه کاغذ.

حسن از وظیفه‌اش راضی بوده است. آن‌چنان که پدر و مادرش می‌گویند، هر باری که به‌خانه زنگ می‌زده، چیزی نمی‌گفته که نشانگر نارضایتی از وظیفه‌اش بوده باشد و یا هم نشده حرفی بگوید که خانواده‌اش نگران و غمگین شوند. شخصیت حسن طوری بوده که همیشه در تلاش بوده تا به تک‌تک اعضای خانواده اطمینان خاطر دهد و بگوید که حسن کنارتان است و شما ناخوش احوال نباشید. همیشه زمینی به خانه‌اش می‌آمده و دوباره به وظیفه برمی‌گشته است. پدر حسن می‌گوید هرباری که گفتم چرا هوایی نمی‌آیی و نمی‌روی؟ پاسخ حسن این بوده که خدا همراه و حافظ جانم است.

ساعت هشت‌ونیم صبح است و هوای کابل نیز به اندازه‌ی کافی سرد. فرد راهنما در وسط یکی از کوچه‌های تنگ دشت برچی، در ساحه‌ی غرب کابل، جلو یک حویلی ایستاد و در زد. مرد میان‌سالی در حویلی را به رویش گشود.

خانه‌ی شهید بریدمل حسن رضا نوری بود. حسن رضا شش سال در ارتش خدمت کرده است. او بریدمل در کندک ششم، لوی چهارم، قول اردوی ۲۱۵ میوند در ولایت هلمند در جنوب کشور بود و براساس تذکره‌ی او به عمر ۲۱ سالگی به تاریخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۹ در هلمند همراه با سه تن از هم‌قطاران‌ش شهید شده‌اند. حسن شش سال پیش زمانی که صنف یازدهم مکتب بود، مکتب را ترک کرد و به ارتش پیوست. در آغاز فقر و تنگدستی خانواده و در کنارش شوق خدمت به ارتش باعث می‌شود که او وارد ارتش شود. شش ماه آموزش می‌بیند و بعد به ولایت هلمند اعزام می‌شود.

پس از وارد شدن به خانه و بعد از لحظه‌ی سکوت را می‌شکنم. از محمد ظاهر؛ پدر حسن که از صورتش پیداست اندوه بزرگی ناشی از از دست دادن تنها پسر ۲۱ ساله‌اش تمام وجود او را تسخیر کرده و مریض حال نیز معلوم می‌شود، پرسش‌هایم را آغاز می‌کنم.

نامش ظاهر و تنها پسر خانواده از ولسوالی ناور ولایت غزنی است. فقر و تنگدستی باعث می‌شود که دو سال پیش به کابل کوچ کند. پاکت‌های دوا را از جیبش می‌کشید و می‌گوید که مریض است و همیشه باید دوا مصرف کند. مدتی می‌شود در این خانه که ماهانه ۱۶ صد افغانی کرایه می‌دهد، همراه با مادر، زن، عروس و نواسه و سه دخترش زندگی می‌کنند. اکنون که حسن شهید شده، این خانواده هشت نفره شده‌اند. پرسیدم اتفاق دیگری هم دارید؟ ظاهر جواب می‌دهد: نه. ادامه می‌دهد که یک همین اتفاق را برای نشستن و استراحت داریم. اشاره می‌کند که آن‌هم دهلیز، یک حمام داریم و آشپزخانه نداریم. معلوم می‌شود که فقر و تنگدستی مجبورشان کرده که ۹ نفر، شامل دو زوج (ظاهر و زنش و حسن و زنش) در این یک اتاق سه در چهار متر هم غذا بخورند هم بخوابند و بنشینند.

به تاریخ ۱۹ جدی رفقای حسن برای پدرش زنگ می‌زنند و خبر می‌دهند که پسرش زخمی شده و باید برود به شفابخانه‌ی چهارصد بستر. ظاهر می‌گوید سر کار بودم، کار را رها کردم

zaki.daryabi2@gmail.com

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
- معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
- سردبیر: خلیل پژواک
- دبیر خبر: عصمت‌الله سروش
- گزارشگر: الیاس نواندیش
- ویراستار: عمران راتب
- صفحه آرا: هادی دریابی
- بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
- ایمیل: hussainjoya2014@gmail.com
- dailyetilaatroz@gmail.com
- آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
- شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰
- مسئول توزیع: روح‌الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲
- چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۵۰۰۰ افغانی

یک ساله

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۴۰۰۰ افغانی

یک ساله

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

دونالد ترامپ به عنوان چهل و پنجمین رئیس جمهور امریکا سوگند یاد کرد

بعد از سوگند و سخنرانی، آقای ترامپ در کنگره با نمایندگان نهار صرف می‌کند، و سپس برای رژه در خیابان پنسیلوانیا از کنگره به کاخ سفید می‌رود. پیش‌بینی می‌شد این مسیر دوونیم کیلومتری را در ۹۰ دقیقه طی کند که به نوشته‌ی واشنگتن پست، این یکی از کوتاه‌ترین رژه‌ها در دهه‌های اخیر است.

با سوگند ترامپ، جمهوریخواهان برای اولین بار در ۱۱ سال اخیر قدرت را در کاخ سفید و کنگره‌ی امریکا از آن خود خواهد کرد. آخرین بار در زمان انتخابات میان‌دوره‌ی ۲۰۰۶ بود که اکثریت کنگره و رئیس‌جمهور وقت جمهوریخواه بودند.

پس از مراسم، باراک اوباما که برای دو دوره ریاست‌جمهوری را بر عهده داشت ساختمان کنگره را به مقصد محلی که در واشنگتن برای اقامت در نظر گرفته، ترک خواهد کرد.

از چهره‌های سیاسی امریکا در مراسم تحلیف حضور یافتند.

مدعوین و شرکت‌کنندگان ارشد در مراسم یک‌به‌یک اعلام شده و در جایگاه قرار گرفتند. از جمله باراک اوباما و معاونش جو بایدن، بانوی اول میشل اوباما و همسر آقای بایدن، ملانیا ترامپ بانوی اول آینده و مایک پنس و همسرش در سکویی که مقابل کنگره تعبیه شده جای گرفتند. همچنین کلیان کانوی مدیر ستاد انتخاباتی ترامپ و سناتورهای نمایندگان ارشد کنگره به جایگاه نشستند.

آقای ترامپ و ملانیا ترامپ همسرش، صبح جمعه ساختمان پلر در مجاورت کاخ سفید را ترک کردند و به کلیسای سنت جان رفتند. آنان سپس در کاخ سفید مورد استقبال آقای اوباما و همسرش قرار گرفتند و سپس به اتفاق به عمارت کنگره رفتند.

مخالفان اروپایی ترامپ: به جای دیوار باید پل ساخت

متحده را بالا نگه خواهد داشت. امیدوارم ما هم رئیس‌جمهوری در همین قد و قامت پیدا کنیم.»

در برلین نیز فعالان اجتماعی در کنار دیوار برلین به سیاست‌های مهاجرتی دونالد ترامپ اعتراض کردند.

معاون سیاسی حزب صلح سبز می‌گوید: «چیزی که ما نیاز داریم پل است، ما به همکاری نزدیک بین ملل نیاز داریم.» در روزهای اخیر مخالفان دونالد ترامپ در ایالات متحده نیز به‌خصوص در واشنگتن دی سی راهپیمایی‌هایی را برگزار کردند.

اطلاعات روز: دونالد ترامپ روز گذشته (جمعه، اول دلو/ ۲۰ جنوری) به‌عنوان چهل و پنجمین رئیس‌جمهور امریکا سوگند یاد کرد. ترامپ که نامزد حزب جمهوریخواه در انتخابات ریاست‌جمهوری ماه نوامبر بود، با پیروزی بر هیلاری کلینتون، نامزد دموکرات‌ها، نام خود را به‌عنوان رئیس‌جمهور چهل و پنجم امریکا ثبت کرد.

از میان رؤسای جمهور پیشین امریکا که زنده هستند، تنها جرج بوش پدر به‌دلیل بیماری در بیمارستان بستری است، در مراسم تحلیف حضور نداشت.

پیش‌بینی می‌شد ۹۰۰ هزار فرد در مراسم تحلیف حضور داشته باشند، و همزمان گزارش می‌رسد که هزاران تن از معترضان به آقای ترامپ هم در واشنگتن دی‌سی دست به تجمع زده‌اند.

هیلاری کلینتون، رقیب آقای ترامپ و شماری

اطلاعات روز: مخالفان سیاست‌های دونالد ترامپ در شهرهای اروپایی در آستانه‌ی مراسم تحلیف چهل و پنجمین رئیس‌جمهور امریکا اعتراض خود را نشان دادند.

به نقل از یورو نیوز، در لندن معترضان پلاکاردی در اعتراض به صحبت‌های آقای ترامپ در زمینه ساختن دیوار در مرز مکزیک بر روی پل «تاوور بریج» در دست داشتند که بر روی آن نوشته شده بود: «پل بساز نه دیوار.» در پاریس در نیز مخالفان و موافقان دونالد ترامپ نظر خود را درباره‌ی ریاست‌جمهوری او ابراز می‌کنند.

داعش بخش‌هایی از آمفی‌تئاتر باستانی پالمیرا در سوریه را تخریب کرده است

طول جنگ داخلی سوریه، که ششمین سال خود را سپری می‌کند، خیر داده است. خبرگزاری آسوشیتدپرس در گزارشی جداگانه نوشت، یونسکو در یک مأموریت اضطراری که از روز دوشنبه آغاز و تا پنجشنبه طول کشید، آخرین وضعیت شهر قدیم حلب و میزان آسیب‌های گسترده وارد شده به آن را بررسی کرد.

بر اساس برآوردهای یونسکو، ۶۰ درصد شهر قدیم حلب به شدت آسیب دیده و ۳۰ درصد آن نیز به طور کامل تخریب شده است.

نمایندگان یونسکو در دیدار با اعضای شورای شهر حلب و سازمان‌های غیردولتی مربوطه پیشنهاد کرده‌اند که شهر قدیم حلب را به‌عنوان «منطقه اضطراری» اعلام کنند.

دولت سوریه در دسامبر ۲۰۱۶ موفق شد کنترل کامل حلب را پس از چهار سال به دست بگیرد. شهر شمالی حلب، که زمانی بزرگترین شهر سوریه بود، بین دولت و مخالفان تقسیم شده بود.

کرده است. حدود ۹ ماه پس از آن که نیروهای دولتی سوریه با پشتیبانی هوایی روسیه موفق شدند داعش را از پالمیرا (تدمر) خارج کنند، پیکارجویان این گروه اسلامگرای افراطی در دسامبر گذشته بار دیگر موفق شدند آن را به تصرف خود در آورند.

آن‌ها در دوره ده ماهه حضور خود در پالمیرا در سال ۲۰۱۵ و پیش از بیرون رانده شدن توسط نیروهای دولت بشار اسد هم آسیب زیادی به این میراث تاریخی سوریه، که در فهرست میراث جهانی یونسکو هم ثبت شده است، وارد کرده بودند.

داعش همچنین از آمفی‌تئاتر تاریخی پالمیرا، به‌عنوان محل اجرای احکام اعدام در انظار عمومی استفاده می‌کرد و تصاویری هم از آن منتشر کرده است.

تخریب شهر قدیم حلب
همزمان در روز جمعه، سازمان علمی، فرهنگی و آموزشی ملل متحد، یونسکو، از تخریب حدود یک سوم منطقه تاریخی شهر قدیم حلب در

اطلاعات روز: دولت و گروه ناظر بر تحولات سوریه روز جمعه اعلام کردند که پیکارجویان گروه افراطی داعش بنای تریپیلون و بخش‌هایی از آمفی‌تئاتر باستانی متعلق به قرن دوم پس از میلاد مسیح را در مجموعه‌ی تاریخی پالمیرا تخریب کرده‌اند.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس و به نقل از مأمون عبدالکریم، رئیس سازمان میراث تاریخی سوریه، پیکارجویان داعش بخش‌هایی از سر در این آمفی‌تئاتر به سبک معماری رومی و بنای چهارگانه‌ی تریپیلون در نزدیکی آن را ویران کرده‌اند.

به نقل از صدای امریکا، تصاویر ماهواره‌ی که دانشکده‌ی شرق‌شناسی بوستون به آن‌ها دست یافته، از وارد آمدن آسیب‌های گسترده به تریپیلون حکایت دارند. تصاویر ماهواره‌ی دیجیتال گلوب نیز نشان می‌دهند که سر در ورودی آمفی‌تئاتر تخریب شده است.

به نوشته‌ی آسوشیتدپرس، گروه ناظر بر تحولات سوریه نیز تخریب این اماکن را تایید

انتقال چهار زندانی دیگر گوانتانامو در آخرین ساعات ریاست جمهوری اوباما

در ادامه‌ی نامه، اوباما هشدار داده است: «تاریخ قضاوت سختی درباره‌ی این جنبه از نبرد ما علیه تروریسم و موارد این چنینی خواهد کرد که قادر نشد به آن (تروریسم) پایان دهد.»

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور بعد از اوباما اعلام کرده است که نه تنها زندان گوانتانامو را باز نگه خواهد داشت بلکه در کارزار انتخاباتی خود گفته بود که شمار زندانیان را افزایش خواهد داد و حتی شهروندان امریکایی را نیز در آن‌جا زندانی خواهد کرد.

زندان گوانتانامو پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به نیویورک به‌دستور جورج دبلیو بوش، رئیس‌جمهور وقت امریکا دایر شد تا مظنونان تروریست وابسته به گروه‌های تندرو اسلامی را بدون پشت سر گذاشتن روند قضائی و قانونی در آن‌جا زندانی کنند.

باراک اوباما هشت سال پیش پس از روی کار آمدنش وعده داده بود که زندان گوانتانامو را می‌بندد اما همواره با مقاومت جمهوریخواهان در کنگره مواجه شد.

اوباما ریاست‌جمهوری خود را آغاز کرد شمار زندانیان گوانتانامو ۲۴۲ نفر بود.

انتقاد شدید از کنگره‌ی امریکا

در نامه‌ی سرگشاده کاخ سفید خطاب به کنگره‌ی امریکا، اوباما کنگره را به‌دلیل مقاومت در برابر بستن زندان گوانتانامو به‌شدت مورد انتقاد قرار داده و آن را «برخلاف ارزش‌های امریکا» دانسته است.

در نامه‌ی کاخ سفید آمده است که «هیچ توجیهی» برای باز نگه داشتن این زندان وجود ندارد. اوباما کنگره را متهم کرد که مبالغ به‌دست آمده از مالیات‌ها را به‌هدر می‌دهد. او گفته است که معنا ندارد کنگره مانع از آن شود که زندانیان را به زندان‌های دیگری در امریکا منتقل کرده و در آن‌جا آن‌ها را محاکمه کنند. در نامه آمده است: «تاکنون هیچ فردی از یکی از زندان‌های با امنیت بالا و یا نظامی ما فرار نکرده است.»

«تاریخ قضاوت سختی خواهد کرد»

اطلاعات روز: کمی قبل از آن‌که دوره‌ی ریاست‌جمهوری باراک اوباما به اتمام برسد، دولت او چهار زندانی دیگر گوانتانامو را به کشورهای دیگر منتقل کرد. به‌گفته‌ی پنتاگن، سه زندانی به امارات متحده‌ی عربی و یک زندانی نیز به کشور خودشان، عربستان سعودی منتقل شدند.

به نقل از رادیو زمانه، کاخ سفید در آخرین ساعات ریاست‌جمهوری باراک اوباما درباره‌ی انتقال این چهار زندانی اعلام کرد که دلیلی بر ادامه‌ی حبس این چهار نفر در گوانتانامو وجود نداشت و این اقدام آخرین انتقال زندانیانی بود که دولت اوباما وعده آن را داده بود.

دولت امریکا پیش از این کنگره این کشور را از قصد خود برای انتقال تا ۱۹ زندانی به دست‌کم چهار کشور ایتالیا، عمان، عربستان سعودی و امارات متحده عربی آگاه و گروهی از آن‌ها را نیز به کشورهای دیگر منتقل کرده بود. در حال حاضر ۴۱ زندانی در زندان گوانتانامو به‌سر می‌برند. هشت سال پیش، زمانی که

بگو مگو

Malek Sitez

چه گونه رهبران سیاسی را برگزینیم؟

سندق حمایت کشورهای فقیر مربوط

بانک جهانی The World Bank's Fund for Poorest را روی «دولت‌های شکننده در جهان» طرح کرده است. در این پژوهش، شاخص‌های شکننده‌گی دولت‌ها شناسایی شده است که بسیار در خور توجه می‌باشد. شیوه پژوهش بانک جهانی، سروی‌های مقایسه‌ی، تحلیل محور بر بنیاد شرایط دولت‌ها و نقد محور بر نقش و جای‌گاه جامعه بین‌المللی در مهار سازی چالش‌های این دولت‌ها شکل گرفته است. گروه پژوهش‌گران بانک جهانی، پنج شاخص عمده‌اندازه‌گیری بحران را به بررسی گرفته است که عبارت هستند از: ۱. حکومت‌داری ۲. عدالت ۳. وضعیت اقتصادی ۴. امنیت ۵. حقوق بشر و سطح خشونت در برابر شهروندان.

به باور این پژوهش در جهان ما ۶۵ میلیون انسان در شرایط دولت‌های شکننده، بی‌جا شده‌اند. سالانه جامعه جهانی نزدیک به ۱۵ میلیارد دلار برای حمایت از دولت‌ها شکننده و در حال بحران به مصرف می‌رساند. از نظر این پژوهش ضعف در پنج شاخص بالایی، پی‌آمدهای ناگوار به شهروندان این کشورها به‌بار آورده است. این پژوهش نشان می‌دهد پنج پی‌آمدی که بحران را گسترش داده و دولت‌ها را از حالت عادی به وضعیت شکننده‌گی می‌کشاند این‌ها هستند: ۱. بحران اقتصادی و گسترش فقر ۲. بحران اجتماعی و محدودشدن تساهل اجتماعی ۳. منازعات داخلی و ازدیاد پناهجویان ۴. گسترش امراض گوناگون و فقر خدمات بهداشت ۵. فقر خدمات برای آموزش و پرورش.

جنگ‌ها به ویژه جنگ علیه ترور، جنگ عراق و سوریه، مناقشات در افریقا و آسیا از عوامل مهم گسترده‌گی وضعیت شکننده در جهان نام برده شده است. پژوهش تلاش کرده است که شکننده‌گی را به دودسته تقسیم‌بندی کند: ۱. شرایط شکننده ۲. دولت‌های شکننده. به باور این نهاد اگر جامعه جهانی قادر به مهارسازی بحران‌های منطقه‌ی نشود در سال ۲۰۳۰ حدود ۶۰ درصد مردمان جهان در شرایط شکننده‌گی به‌سر خواهند برد.

من تلاش کردم تا بر بنیاد شاخص‌های اندازه‌گیری این پژوهش وضعیت افغانستان را به‌بررسی گیرم. نتیجه خیلی تاسف‌بار است. افغانستان تمام شاخص‌های دولت‌های شکننده را در خود جذب کرده است. دولت‌هایی که نتوانسته‌اند برای برون رفت از شاخص‌های عامل بحران، برنامه‌های مفید ریزند، دولت‌های ناکام نامیده می‌شوند. در واقع دولت‌های ناکام در سه عنصر عمده که سبب مهار سازی بحران می‌شود ناکام می‌مانند: ۱. فراهم‌سازی شغل برای بهبود وضعیت اقتصادی ۲. امنیت سیاسی و روانی برای حفاظت شهروندان ۳. تامین عدالت اجتماعی. افغانستان در حالی که حمایت‌های گسترده جامعه جهانی را جذب می‌کند اما در مهار سازی عوامل بحران ناکام مانده است.

شهروند آگاه کسی است که در انتخاب رهبری و مدیریت دولت در سطح حکومت و پارلمان بر بنیاد این شاخص‌ها تصمیم بگیرد. رسم معمول چنین است رهبرانی که نتوانند در وضعیت شکننده، دولت را از بحران نجات دهند، خود کنار می‌روند و راه را برای دگرگونی فراهم می‌سازند. اما چون چنین فرهنگی در جامعه ما معمول نیست، پیش‌نهاد می‌کنم شهروندان آگاه ما از این شاخص‌های اندازه‌گیری استفاده برند و شخصیت‌های سیاسی خود را برگزینند.

به باور من اگر ما به مثابه شهروند آگاه در انتخاب رهبران سیاسی و قانون‌گذاران، با مسوولیت برخورد نکنیم، در واقع خود به سازنده‌گان دولت‌های ناکام و شرایط شکننده در کشور خویش مبدل می‌شویم. برخی از منتقدین بانک جهانی به این باور هستند که این نهاد، خود مسبب برخی از این بحران‌هاست. نوشته‌ی من بر این موضوع نپرداخته است که در فرصت ممکن به آن خواهد پرداخت. اما منظور من این است که پژوهش‌گران این پژوهش برخورد حرفه‌ی و تخنیکی به مبحث دولت‌های ناکام و شرایط شکننده‌گی کرده‌اند که از بیش‌ترین جوانب سیاسی مسئله به حاشیه رفته‌اند. اما شاخص‌های اندازه‌گیری نقش رهبران و مدیران سیاسی دولت‌ها در این پژوهش به‌شدت قابل توجه است. شما هر سیاست‌مدار و قانون‌گذار را بر بنیاد همین شاخص‌ها اندازه‌گیری کنید و جای‌گاهش را تعیین کنید. در غیر آن، آن‌ها نمی‌روند و بر گرده‌های ما زانو می‌زنند.

این پژوهش در هم‌آیسی در شهر کوپن‌هاگن توسط اطاق فکری Nordic Group پیش‌کش شد و به زودی به نشر می‌رسد.

انریکه: اعتراضات به مسی برایم مهم نیست

بارسا پنج‌شنبه شب هفته گذشته در دور رفت مرحله یک چهارم نهایی کوپا دل ری موفق شد در زمین سوسیداد ۰-۱ پیروز شود. در این بازی مسی که یک کارت زرد داشت، در دو صحنه می‌توانست با کارت زرد دوم جریمه شده و از بازی اخراج شود اما داور بازی با وی مهربانانه برخورد کرد.

لوییس انریکه، سرمربی بارسا در مورد بازی گفت: «هنوز چیزی تمام نشده است. حریف مجبور است در بازی برگشت گول‌زنی کند. ما باید پیروز شویم و دیدار رفت را فراموش کنیم. امیدواریم در نوکمپ با مشکل روبه‌رو نشویم اما بازی زیبا و سختی خواهد بود.»

پیشنهاد ۱۵ میلیونی لیور پول برای هارت

حال هارت، خواهان بازگشت به لیگ برتر است و لیورپول که از دروازه‌بان‌های ناآماده‌اش ضربه می‌خورد، از مشتریان اوست. عملکرد نه چندان خوب کاریوس و مینیوله باعث شده تا کلوپ به دنبال جذب یک دروازه‌بان مطمئن باشد و سرخ‌ها قصد دارند پیشنهادی ۱۵ میلیون یورویی برای جذب هارت ارائه کنند.

کور توا خواهان پیوستن به رئال

به مادرید برود تا در کنار همسر و دخترش حضور داشته باشد و برای تیم پایتخت این شهر بازی کند. اما این بار مقصد او اتلتیکو نیست و برنایبو جایی است که انتظار حضور او را می‌کشد. مدیران باشگاه به دنبال جذب یک دروازه‌بان با کیفیت هستند و پس از دخیا حال، کورتوا به گزینه اصلی شان تبدیل شده است. با این حال زیدان از عملکرد کیلور ناواس راضی است و علاقه‌یی ندارد به باشگاه فشاری برای جذب کورتوا بیاورد.

اوبامیانگ: هیچگاه به بایرن نخواهم پیوست

درباره‌اش قطعیت وجود دارد این است که من در دورتموند هستم و از حضور در اینجا لذت می‌برم ولی نمی‌توانم بگویم که دو، پنج یا ده سال دیگر هم اینجا خواهم بود. این احتمال وجود دارد که در تابستان باشگاه هایی برای مذاکره با دورتموند تماس بگیرند. با این حال هیچگاه به بایرن نخواهم رفت. در حال حاضر به این موضوع فکر نمی‌کنم. من فقط روی همکاری با هم‌تیمی‌هایم در دورتموند و گابن متمرکز هستم.»

راکیتیچ: نگران وضعیتم در بارسا هستم

ایوان راکیتیچ، هافبک بارسلونا از مدت زمان حضورش در ترکیب این تیم ابراز نگرانی کرد ولی مدعی شد که آماده است قرارداد جدیدی با باشگاه امضا کند. راکیتیچ جایگاه خود را در ترکیب اصلی بارسلونا از دست داده و شایعاتی مبنی بر جدایی‌اش از این تیم شنیده می‌شود. هافبک ۲۸ ساله تا سال ۲۰۱۹ با باشگاه قرارداد دارد و پنج‌شنبه شب گذشته در ترکیب اصلی بارسا قرار داشت و ابراز امیدواری کرد که قراردادش

اطلاع‌رسانی

شنبه | ۲ دلو، ۱۳۹۵
سال ششم | شماره ۱۲۳۰

مفیس دیپای به لیون پیوست

باشگاه لیون فرانسه تایید کرد که مفیس دیپای، بال تهاجمی هلندی باشگاه منچستریونایتد را به خدمت گرفته است.

دیپای تابستان ۲۰۱۵ از آندهوون به یونایتد پیوست؛ اما پس از پشت سر گذاشتن یک فصل نامیدکننده، مورد توجه مورینیو در فصل جاری نیز قرار نگرفت؛ طوری‌که تنها در ۸ بازی به عنوان یار جانشین به میدان رفت.

پس از این‌که مورینیو تایید کرد که او می‌تواند از یونایتد جدا شود، لیون فرانسه پیشنهاد خرید وی را ارائه داد و دیروز رسماً تایید شد که دیپای با رقم ۱۵ میلیون پوند که تا ۲۱٫۷ میلیون پوند نیز قابل افزایش است به این باشگاه فرانسوی پیوسته است.

دیپای پیراهن شماره ۹ لیون را بر تن خواهد کرد و می‌تواند یک روز دیگر اولین بازی خود برای تیم جدیدش را برابر مارسی انجام دهد. بدین ترتیب رویای دیپای برای تبدیل شدن به کریستیانو رونالدوی جدید شیاطین سرخ تنها پس از یک سال و نیم رنگ باخت.

زیدان: انتقادات همیشه با رونالدو خواهند بود

پس از دو نمایش متوسط رونالدو برابر سویا و سلتا، حالا یک بار دیگر انتقادات از او شدت گرفته‌اند.

رونالدو هرچند برابر سویا از روی نقطه پنالتی گول‌زنی کرد؛ اما نمایش قابل قبولی نداشت و در بازی با سلتا نیز نشان داد از روزهای اوج خود فاصله دارد.

زیدان که در نشست خبری بازی با مالاگا شرکت کرده بود، در مورد رونالدو گفت: «انتقادات همیشه با رونالدو خواهند بود؛ به خصوص وقتی گول نزند یا در پستی غیرتخصصی به میدان برود. در بازی با سلتا او مهاجم مرکزی بود و لوکاس و آسنسیو کنار وی بازی می‌کردند. می‌دانم که می‌توان گاهی حتی با دو مهاجم در جلو بازی کرد. پست مورد علاقه رونالدو بال چپ تهاجمی است و من تصمیمی برای تعویض پست او ندارم.

او شرایط خوبی دارد و همیشه تفاوت‌ها را رقم می‌زند. البته پیش می‌آید که در یک یا چند بازی خوب هم بازی نکنند؛ خوب که چی؟ من هم همیشه خوب بازی نمی‌کردم. مهم این است که کریستیانو به تلاش و تمرین ادامه می‌دهد؛ با این حال با ۴۸ ساعت استراحت، درخشش در هر بازی کمی مشکل می‌شود.» مالاگا و فشارهای رسانه‌یی روی رئال: «باید تمرکز خودمان را حفظ کنیم. نگران چیزی نیستم. شرایط رختکن خوب است و معتقدم در دو بازی قبلی که شکست خوردیم، بد بازی نکردیم. گفته بودم که مقابل سلتا بازی را خوب شروع نکردیم ولی در واقع چنین نبود. با وجود دو شکست متوالی، دوست ندارم از بازیکنانم انتقاد کنم. امکان ندارد که در یک فصل شکست نخوریم. فوتبال همین است. ما فقط باید در هر بازی ۱۰۰ درصد توان‌مان را بگذاریم. این دو شکست را فراموش کرده‌ایم و خوشحالم که خیلی زود یک بازی در پیش داریم که می‌توان شرایط تیم را با پیروزی در آن عوض کرد. می‌دانم که فشار رسانه‌ها همیشه وجود دارد؛ حتی پس از پیروزی‌ها و ترسی از آن نیز ندارم.»

وضعیت خامس و ایسکو: «ایسکو مشکلی برای بازی مقابل مالاگا ندارد ولی خامس برابر مالاگا با ما نخواهد بود؛ چون همچنان مشکل عضلانی دارد. امیدوارم دوشنبه او را در تمرینات ببینم. متأسفانه مصدوم زیاد داریم که البته اکثراً مشکل‌شان کوفتگی است.»

موراتا: «او خوب تمرین می‌کند. در دو دیدار از دیدارهای اخیرمان او بازیکن ثابت بوده و برابر سلتا هم در نیمه دوم به میدان رفت. موراتا در اختیار تیم است.»

ونگر: لیگ چین سال‌ها به فرهنگ سازی نیاز دارد

فوتبالی روند کندی دارد. به نظرم فوتبال کمی عجیب است زیرا شما وقتی یک پسرپنجه هستید، از پدر و مادران راجع به فوتبال می‌شنوید و شنیده‌های‌تان را به نسل بعد منتقل می‌کنید. زمان می‌برد تا این موضوع در یک جمعیت پخش شود.

در چین این شرایط کمی جدید است. به این موضوع به خوبی آگاه هستم زیرا وقتی سال ۱۹۹۵ به جاپان رفتم، لیگ فوتبال حرفه‌یی در سال ۱۹۹۳ تشکیل شده بود و سومین سالی بود که لیگ فوتبال در حال فعالیت بود. شما انتظار واکنش از افرادی را دارید که اصلاً به فرهنگ فوتبالی عادت ندارند. زمان خواهد برد. شاید ۱۰ سال زمان ببرد تا لیگ چین به جایگاهی برسد.»

انریکه: خوشحالم طلسم آنوئا شکسته شد

هم وجود دارد. با این حال این پیروزی ما را تشویق کرد؛ زیرا در زمینی رقم خورد که معمولاً در آن کار دشواری داشتیم. تیم ما با تمرکز بالا سخت تلاش کرد.

دوست دارم به استحکام دفاعی تیم در تمام لحظات اشاره کنم. توانستیم توپ را در زمین حریف نگه داریم و این عامل موفقیت شد. ضربات بلند سیله سن هم راهی برای فرار از فشارهای خطرناک آن‌ها بود. این نتیجه باعث می‌شود تا حریف در بازی برگشت حمله کند و تلاش کند که گول بزند. همین یعنی یک بازی جذاب.»

مارسلو: در بازی برگشت تمام تلاش مان را می‌کنیم

برای صعود به دور بعد به آب و آتش خواهیم زد. می‌دانیم که چطور مقابل آن‌ها بازی کنیم. شاید در ابتدای بازی کمی دچار افت شدیم و سست گرفتیم.» مارسلو که گول تساوی رئال را به ثمر رساند، درباره گول دریافتی رئال گفت: «من به مرکز دروازه نزدیک بودم ولی بازیکن دیگری از راه رسید و گول را به ثمر رساند. گول دوم که پس از گول تساوی ما به ثمر رسید، از لحاظ روحی ما را اذیت کرد. شاید باید بیشتر گول می‌زدیم ولی نمی‌دانستیم چه اتفاقی رخ خواهد داد.»

ریوالدو: کوتینیو باید به بارسا برود

ایمان دارم که اگر به بارسا برود، اتفاقات خوبی برای بارسا رخ خواهد داد. او بازیکنی است که مطمئناً به بارسا کمک خواهد کرد. البته بارسا باشگاه بزرگی است ولی بازیکنی مثل او مطمئناً کمک بزرگی خواهد بود.»

آرسن ونگر، سرمربی آرسنال به لیگ چین هشدار داد که سال‌ها طول می‌کشد تا فرهنگ فوتبال در این کشور ساخته شود.

لیگ چین برای تقویت خود شروع به جذب بازیکنانی نظیر اسکار، ته وز، اکسل ویتسل و… کرده و بازیکنان بزرگی نیز پیشنهاداتی از این لیگ دریافت کرده‌اند. پیش از این نیز لاوتزی، رامیرس، هالک، تکسیرا و… در کنار مربیانی نظیر پیگرینی، ویلاش بواش و… در این لیگ حضور یافته بودند.

ونگر در این رابطه گفت: «یک لیگ بزرگ یک شبه ایجاد نمی‌شود بلکه به سال‌ها تلاش و فرهنگ‌سازی نیاز است. لیگ فوتبال انگلیس ۱۵۰ سال پیش ایجاد شد ولی هنوز دچار مشکل است. به نظرم ساخت فرهنگ

لوییس انریکه، سرمربی بارسلونا از شکسته شدن طلسم ورزشگاه سوسیداد در دیدار هفته گذشته تیمش مقابل این تیم در کوپا دل ری ابراز خوشحالی کرد.

نیمار تک گول بارسا را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساند تا این تیم در نهایت پیروز میدان شده و طلسم آنوئا شکسته شد. در حقیقت بارسا از سال ۲۰۰۷ موفق به کسب پیروزی در این ورزشگاه نشده بود و لوییس انریکه از این جهت ابراز خوشحالی کرد.

او گفت: «این اولین گام رو به جلو برای نیمه نهایی بود. ولی ما می‌دانیم که بازی برگشتی

مارسلو، مدافع رئال مادرید مدعی شد که آن‌ها تمام تلاش‌شان را خواهند کرد که به دور بعد این رقابت‌ها صعود کنند.

رئال چهارشنبه شب هفته گذشته، در دیدار رفت کوپا دل ری با نتیجه ۲-۱ مغلوب سلتاویگو شد. حال آن‌ها باید در زمین حریف به مصاف آن‌ها رفته و نتیجه را جبران کنند که مارسلو معتقد است آن‌ها با تمام وجود در این راستا گام برخواهند داشت.

او گفت: «ما می‌خواهیم در تمام بازی‌ها پیروز شویم ولی نتیجه دیدار سلتا کمی پیچیده شد. ما به تلاش مان ادامه خواهیم داد و

ریوالدو، اسطوره بارسلونا به تمجید از فیلیپ کوتینیو پرداخت و مدعی شد که به نفع اوست به بارسلونا بپیوندد.

کوتینیو که با ۸٫۵ میلیون پوند از اینتر به لیورپول پیوسته بود، درخشش فوق‌العاده‌یی در این مدت در لیورپول داشته و توجهات بسیاری به خود جلب کرده است. او تا سال ۲۰۲۰ با لیورپول قرارداد دارد و بارسا به دنبال جذب اوست و حال ریوالدو به او توصیه کرد راهی بارسلونا شود. او گفت: «به نظر من کوتینیو بازیکن بسیار خوبی است و نیمار را به خوبی می‌شناسد. فکر می‌کنم هر دو آن‌ها دوست هستند. به نظرم انتقال او عملی خواهد شد زیرا بارسا همیشه به دنبال جذب بهترین‌ها است. او یکی از بهترین‌هاست و من

از نگاه کمی دارند، اما نحوه‌ی تهدید و خشونت طالبان به مراتب مهلک‌تر از گروه‌های دیگر می‌باشد، یعنی اکثراً قصد طالبان کشتن خبرنگاران می‌باشند.

کمیته‌ی مصونیت خبرنگاران در گزارش خود ۱۳ قضایه در زون غرب، ۱۰ قضایه در زون مرکز، ۸ قضایه در زون جنوب، ۵ قضایه در زون جنوب شرقی، ۳ قضایه در زون شمال شرقی، ۴ قضایه در زون شمال و ۴ قضایه را در زون کابل ثبت کرده است.

سال ۲۰۱۶ به دلیل این‌که شاهد قتل ۱۳ خبرنگار بوده، خونین‌ترین سال برای خبرنگاران در تاریخ رسانه‌ی افغانستان به‌شمار می‌رود. کمیته‌ی مصونیت خبرنگاران گفته است که مهلک شدن ماهیت تهدیدها در این سال باعث شده که افغانستان به یکی از خطرناک‌ترین کشورها برای کار خبرنگاری تبدیل شود.

این کمیته پیشنهاد می‌کند که حکومت افغانستان باید طرزاعمال تامین امنیت و مصونیت خبرنگاران را با جدیت در تمام ولایات کشور تطبیق نماید و نیز چگونگی برخورد با خبرنگاران را شامل نصاب تعلیمی نیروهای امنیتی ساخته و کمپاینی را به‌خاطر آگاه‌سازی تمام کارمندان حکومت مبنی بر حق قانونی خبرنگاران برای گزارش‌دهی راه‌اندازی نماید.

بررسی گرفته است، نشان می‌دهد که در شش ماه دوم سال ۲۰۱۶ در مجموع ۴۷ قضایه تهدید، خشونت و قتل خبرنگاران در افغانستان رخ داده است.

در گزارش کمیته‌ی مصونیت خبرنگاران آمده است که در این شش ماه سه مورد قتل، ۱۴ مورد لت‌وکوب، ۱۵ مورد تهدید، ۳ مورد مجروحیت و ۱۲ مورد بدرفتاری و توهین در برابر خبرنگاران صورت گرفته است؛ آماری که در مقایسه با همین دوره‌ی زمانی در سال ۲۰۱۵ میلادی، ۳۸ درصد افزایش یافته است.

در این گزارش آمده است: «در شش ماه دوم سال ۲۰۱۶، افراد متعلق به حکومت مسئول بیشترین میزان خشونت و تهدید علیه خبرنگاران یعنی ۶۴ درصد می‌باشند. طالبان در رده دوم قرار گرفته و مسئولیت ۱۵ درصد خشونت‌ها را به عهده دارند.» در شش ماه دوم سال گذشته‌ی میلادی، افراد ناشناس مسئولیت ۱۱ درصد خشونت‌ها را به‌عهده داشته، زورمندان محلی مسئولیت ۶ درصد را و مسئولان رسانه‌ها مسئولیت ۴ درصد. در این مدت بیشترین خشونت‌ها در زون غرب کشور رخ داده است.

در این گزارش آمده است که هرچند طالبان مسئولیت تعداد کم خشونت را علیه خبرنگاران

سهم ۶۸ درصدی حکومت در خشونت علیه خبرنگاران

حکومت مسئول بیشترین میزان خشونت و تهدید علیه خبرنگاران در کشور بوده‌اند. این گزارش که از ماه جولای تا دسامبر را به

اطلاعات روز: کمیته‌ی مصونیت خبرنگاران گزارشی را منتشر کرده است که نشان می‌دهد در شش ماه دوم سال ۲۰۱۶ میلادی افراد متعلق به

تغییر در سیستم اخذ تکت آریانا

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

- 1 مسافین محترم آریانا میتوانند هر قدر که تکت های خود را از قبل خریداری نمایند، قیمت نازل تر را بدست آورند.
- 2 سهولت انتساب سیت برای مسافین محترم در هنگام خرید تکت ها بوجود آمده، که مسافین محترم میتوانند هنگام خرید تکت ها، سیت های خویش را نیز انتخاب نموده و قید نمایند.
- 3 شرکت های سیاحتی میتوانند برای مسافین گروهی خود قیمت نازل تر را نسبت به قیمت اصلی در سیستم بدست بیاورند.

مسافین محترم میتوانند هر قدر که تکت های خود را از قبل خریداری نمایند، قیمت نازل تر را بدست آورند.

سهولت انتساب سیت برای مسافین محترم در هنگام خرید تکت ها بوجود آمده، که مسافین محترم میتوانند هنگام خرید تکت ها، سیت های خویش را نیز انتخاب نموده و قید نمایند.

شرکت های سیاحتی میتوانند برای مسافین گروهی خود قیمت نازل تر را نسبت به قیمت اصلی در سیستم بدست بیاورند.

میثاق شهروندی، پیمان خدمت به مردم است

اجتماعی را در روستاهای خویش تسریع نمایند. تجربه‌ی بی‌که در برنامه‌ی همبستگی ملی حاصل شد، این اطمینان را به وجود آورد که مردم کشور ما میتوانند در یک سیستم ومیکانیزم منسجم، باتلاش وسیعی خستگی نا پذیر، دست به دست هم داده و بیشتر از پیش، کشور خود را آباد نمایند. روی همین اصل، اکنون که برنامه‌ی همبستگی ملی پایان گرفته است؛ جای آن هرگز خالی نخواهد ماند. زیرا اکنون برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی صفحه‌ی دیگری از کارو پیکار سازنده برای رشد، انکشاف و اعتلای کشور میباشد. برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی منجیث یک تعهد مستحکم، آرمان بزرگیست برای خدمت به مردم. در این برنامه، شهروندان روستایی و شهری کشور، به شکل متوازن از مزایای انکشاف و اقتضات زنده گی امروزی مستفید خواهند شد. با برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی، همه مردم ما دست به دست هم داده و درکنار دولت شان، یک حرکت مترقی و ارزشمند انکشافی، اقتصادی و اجتماعی را درعمل تطبیق خواهند کرد. چیزیکه در برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی از همه مهمتر و برجسته تر است، همانا تعهدی است که مردم با دولت و دولت با مردم دارد. این تعهد یک هدف مقدس و درخشان دارد که عبارت از خدمت واقعی برای مردم افغانستان است. به همین لحاظ، برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی تنها به روستاها متعلق نبوده بلکه با وسعت بیشتر، شهرها و روستاهای سراسر کشور را شامل خواهد شد.

در این برنامه کوشش خواهد شد تا علاوه بر تطبیق هزاران پروژه‌ی بنیادی و بزرگ عام المنفعه در شهرها و روستا های کشور، به بهبود وضعیت مدنی مردمان کشور نیز توجه جدی صورت گیرد و همچنان برای کاهش سطح فقر و بیکاری نیز در سراسر کشور، تلاش لازم به عمل آید. با برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی، نقش و سهم عملی مردم در امر پیشرفت و انکشاف کشور، بیشتر از پیش برجسته خواهد شد زیرا، این مردم است که درچوکات کلاستر های (روستایی و شهری) اولویت های شانرا تعیین میکنند، درتصمیم گیری ها با صلاحیت وقاطعیت دخیل میشوند و کلاً پروژه های مورد نیاز قریه و شهر شان را خود درعمل پیاده میکنند.

درسال (۲۰۰۳) برنامه‌ی همبستگی ملی وزارت احیا و انکشاف دهات را اعلام کرده بود تا با یک مقیاس وسیع، موجبات رشد و انکشاف را درقریه ها و قصبات (۳۴) ولایت افغانستان مهیا ساخته و به اینگونه رفاه و آسایش را برای مردم روستاییایی کشور به ارمغان آورد. برنامه‌ی مذکور که طی بیشتر از یک دهه، با سهم و عمل مستقیم مردم روستاها تطبیق گردید، هزاران پروژه‌ی عام المنفعه عمرانی، اقتصادی و اجتماعی را درخدمت مردم قرار داد که درنتیجه آن، تغییر بزرگی در زنده گی مردم قریه های کشور، رونما گردید. مردم با تطبیق برنامه‌ی همبستگی ملی، به زنده گی در قریه های خویش امیدوار شدند و تعداد زیادی از مهاجرینی که بنا بر بیکاری و وضع ناگوار امنیتی، کشور را ترک گفته بودند، دوباره به وطن برگشتند. گذشته از آن، شوراهای انکشافی قریه که یکی از بزرگترین دستاوردهای بشری برنامه‌ی همبستگی ملی درافغانستان بود، برای اولین بار، حکومت داری محلی را دریک سطح وسیع توسط مردم، تمثیل کرد. مردم روستا های کشور (باترکیب زن و مرد) توانستند درشوراهای انکشافی شان، حضور خود را احساس کنند، به اراده‌ی خود انتخاب کنند، منجیث انسان های مستقل و تصمیم گیرنده، درسرنوشت قریه شان دخیل شوند و با این ترتیب روند انکشاف و رشد اقتصادی -

کشور افغانستان، اکنون بیشتر از هر زمان دیگر به آبادانی و انکشاف نیاز دارد. ویرانی های جنگ چندین ساله، خشکسالی ها و آفات طبیعی که درپهلوی بسا مسایل دیگر دامنگیر مردم ما بوده است، به نحوی از انحا، زیر بنا های اقتصادی و عمرانی ما را یا نابود کرده و یا هم به ورطه‌ی نابودی کشانیده است. از همین رو، عده‌ی زیادی از جوانان ما بخاطر بیکاری و اوضاع نا بسامان اقتصادی و اجتماعی شان، مجبور به ترک وطن شده و درکشورهای دیگر دنیا، آواره و بی سرنوشت شده اند. برای بیرون رفت از این فاجعه‌ی بزرگ بشری، نیاز به یک حرکت شجاعانه و سازنده است تا بتواند ویرانی هارا دوباره اعمار نماید، فقر و بیکاری را کاهش داده و برای زنده گی مرفه مردم، زمینه های اساسی را جستجو کند.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان بخاطر رسیدن به این هدف، اینک برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی را اعلام نموده است تا با تطبیق آن، تغییر چشمگیری را درزنده گی مردمان شهرها و روستا های ما به بار آید. برنامه‌ی ملی میثاق شهروندی یک خیزش ملی برای انکشاف و تعالی اقتصادی و اجتماعی افغانستان است که بخاطر خدمت بیشتر به مردم سراسر افغانستان، روی دست گرفته شده است. باید یادآور شد که دولت، قبل بر این نیز